

Primitivno rekurzivne funkcije

Može li biti veličanstveno ono što nije jednostavno?

Šandor Petefi

2. Rekurzija

Pretpostavimo da je k neki fiksiran broj i da je:

$$\begin{aligned} h(0) &= k, \\ h(t+1) &= g(t, h(t)), \end{aligned} \quad (2.1)$$

gdje je g neka totalna funkcija od dvije varijable. Za funkciju h kažemo da je dobijena **rekurzijom** od funkcije g .

Teorema 2.1. Neka je h funkcija dobijena rekurzijom (2.1) od funkcije g i neka je g izračunljiva funkcija. Onda je i h izračunljiva funkcija.

Dokaz. Sljedeći program izračunava funkciju h .

```

Y ← Y + 1
Y ← Y + 1
.
.           }k linija program
.
Y ← Y + 1
[A] IF X = 0 GOTO E
Y ← g(Z, Y)
Z ← Z + 1
X ← X - 1
GOTO A

```

Nešto složeniji slučaj rekurzije je kada imamo:

$$\begin{aligned} h(x_1, \dots, x_n, 0) &= f(x_1, \dots, x_n), \\ h(x_1, \dots, x_n, t+1) &= g(t, h(x_1, \dots, x_n, t), x_1, \dots, x_n) \end{aligned} \quad (2.2)$$

Ovdje se za funkciju h od $n+1$ varijable kaže da je dobijena rekurzijom od totalnih funkcija f (od n varijabli) i g (od $n+2$ varijable).

Teorema 2.2. Neka je h funkcija dobijena od f i g rekurzijom, i neka su f i g izračunljive funkcije. Onda je i funkcija h izračunljiva funkcija.

Dokaz. Sljedeći program izračunava funkciju h .

```
Y ← f( X1,...,Xn)  
[A] IF Xn+1 = 0 GOTO E  
Y ← g(Z,Y, X1,...,Xn)  
Z ← Z + 1  
Xn+1 ← Xn+1 - 1  
GOTO A
```

Ovim je teorema 2.2. dokazana.